CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1r-556/2025 Judecătoria Bălți, sediul Central
1-23179395-03-1r-25062025 Judecător: Andrei Guțu

D E C I Z I E
În numele Legii

03 martie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele completului, judecătorul: Ion Talpa
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ecaterina Arseni

a judecat în ședință de judecată, în ordine de recurs, recursul avocatului Rodica Cojocar în interesele inculpatului Balțat Eduard declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 15 mai 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

> **Balțat Eduard**, a.n. *****, c/p *****, originar și domiciliat în sat. *****, str. ***** 22, mun. Bălți, necăsătorit, studii medii, angajat în câmpul muncii, supus serviciului militar, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Bălți din 07.10.2014 în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani. Eliberat după executare la 27.11.2020;

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: *14.12.2025 - 15.05.2025*;
În instanța de recurs: *25.06.2025 - 03.03.2026.*

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 15 mai 2025, ***Balțat Eduard*** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 179 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art.80[1] Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe termen de 6 (șase), cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

S-a dispus calcularea termenului pedepsei închisorii din momentul reținerii inculpatului.

Măsură preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, aplicată lui Balțat Eduard a fost înlocuită cu arestarea preventivă, cu menținerea măsurilor de căutare, urmând a fi reținut și plasat în arest preventiv imediat după pronunțarea sentinței.

Reținerea şi escortarea inculpatului la locul de executare a pedepsei cu închisoare se pune în sarcina organului de politie.

A fost admisă parțial acțiunea civilă părții vătămate/civile Simac Evghenia încasează de la Balțat Eduard în beneficiul părții vătămate/civile Simac Evghenia suma de 5000 (cinci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, ***Balțat Eduard*** la data de 04.12.2023 ora 20.00, acționând cu o intenție criminală îndreptată spre încălcarea dreptului la inviolabilitatea domiciliului conform art.29 al Constituției Republicii Moldova, potrivit căruia domiciliul şi reşedința sunt inviolabile şi nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul sau în reşedința unei persoane fără consimțământul acesteia, fiind în stare de ebrietate, fără permisiunea proprietarului, a pătruns în locuința ce aparține lui *****, şi anume în domiciliul acesteia amplasată mun. Bălţi, sat. *****, str. *****, la cerința părții vătămate de a părăsi locuința ei, nu s-a conformat cerințelor.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Balțat Eduard întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal – *violarea de domiciliu, adică pătrunderea şi rămânerea ilegală în domiciliul sau în reşedința unei persoane fară consimțământul acesteia şi refuzul de a le părăsi la cererea ei.*

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364[1] Cod de procedură

penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat recurs avocatul Rodica Cojocar în interesele inculpatului Balțat Eduard, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței contestate în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri privind stabilirea acestuia a unei pedepsei non privativă de libertate.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța a dat o apreciere juridică corectă probelor acumulate în dosar, însă nu și-a motivat necesitatea aplicării unei pedepse reale, interpretând greșit prevederile art.75 alin.(1) Cod penal, care stipuleaza ca persoanei recunoscuta vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsa echitabila in limitele fixate in partea speciala a Codului penal si în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal.

Astfel, se relevă că Balțat Eduard și-a recunoscut vina și s-a căit de cel comise, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite, fapt care au permis aplicarea pedepsei minime prevăzută de prezenta lege.

În subsidiar, se relevă că la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei față de Balțat Eduard instanța de judecată trebuia să aprecieze gradul de influență al circumstanțelor atenuante și agravante asupra pedepsei penale, atât în baza criteriului cantitativ, cât și a criteriului calitativ.

Regula prevăzută la art. 78 alin. (1) Cod penal privind atenuarea pedepsei se răsfrânge doar în cazul prezenței circumstanțelor atenuante și doar asupra pedepsei principale.

Astfel, legiuitorul a stabilit că dacă sunt prezente exclusiv doar circumstanțe atenuante sau acestea prevalează din punct de vedere calitativ față de circumstanțele agravante, acest fapt conduce la mărimea pedepsei stabilite și în mod obligatoriu trebuie să fie mai aproape de limita minimă prevăzută pentru pedeapsa respectivă de sancțiunea normei penale incriminate.

Mai mult situația din penitenciarele din Republica Moldova este îngrozitoare fapt confirmat și de condamnările repetitive a Republicii Moldova la CEDO pentru încălcarea art. 3 a CEDO. Caracterul repetitiv al cererilor depuse de reclamanții în adresa Curţii Europene a Drepturilor Omului contra Republicii Moldova, unde erau descrise același probleme legate de condițiile materiale de detenție cum ar fi spre exemplu, supraaglomerarea penitenciarelor, lipsa de igienă şi a condițiilor materiale adecvate, de proastă calitate şi cantitate insuficientă de alimente, precum şi de lipsa de îngrijiri medicale adecvate, a determinat Curtea să constate faptul că condițiile precare de detenţie în Republica Moldova reprezintă o problemă sistemică.

Potrivit jurisprudenței CEDO „... Soluția cea mai potrivită pentru problema supraaglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” *(cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015).*

În conformitate cu Recomandarea Nr. R 22 (99) a Comitetului de Miniștri către statele membre cu privire la supraaglomerarea închisorilor și inflația populației închisorilor, considerând că supraaglomerarea închisorilor şi o creștere a populației închisorilor reprezintă o provocare majoră pentru conducerile închisorilor şi pentru sistemul justiției penale ca întreg, atât în termenii drepturilor omului cât şi ai conducerii eficiente a instituțiilor penale, trebuie folosite în cea mai mare măsură posibil alternativele la detențiune.

La fel, se indică că pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Astfel, pedeapsa penală este echitabilă și atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît de către condamnat , precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Mai mult ca atât, având în vedere atât principiul prevăzut în art.4 Cod penal - umanismul legii penale, cit și cel stipulat în art.61 alin.(2) Cod penal - pedeapsa penală are drept scop corectarea condamnatului, iar executarea pedepsei nu trebuie sa cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovaților.

În atare circumstanțe, recurenta solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 15 mai 2025, în partea stabilirii pedepsei, și să fie pronunțată o nouă sentință, prin care lui Balțat Eduard să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă non privativă de libertate, ținându-se cont de faptul că acesta și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii.

Acte de procedură:

Conform fișei de repartizare a dosarului din 25.06.2025 cauza respectivă a fost repartizată în mod aleatoriu judecătorului raportor Oxana Mironov, în complet cu judecătorii: Ion Talpa (președintele ședinței) și Ecaterina Arseni.

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 22 iulie 2025 a fost acceptat Raportul cu privire la evaluarea externă a lui Oxana Mironov și s-a constatat nepromovarea evaluării, fiind dispusă eliberarea din funcție a judecătoarei Curții de Apel Nord, Oxana Mironov.

Prin încheierea președintelui Curții de Apel Nord din 22 iulie 2025 s-a dispus blocarea temporară de la repartizarea dosarelor în PIGD a judecătoarei Oxana Mironov începând cu 23 iulie 2025 până la definitivarea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii din 22 iulie 2025 privind acceptarea Raportului Comisiei de evaluare externă de nepromovare a evaluării și eliberarea din funcție a judecătorului.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 decembrie 2025 a fost respinsă contestația depusă de Oxana Mironov împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 396/31, din 02 iulie 2025 (evaluarea externă conform Legii nr. 252/2023). Decizia fiind irevocabilă.

Potrivit Ordinului Președintelui interimar al Curții de Apel Nord nr. 43 din 31 decembrie 2025 s-a luat act de Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 396/31 din 22 iulie 2025 cu privire la Raportul Comisiei de evaluare externă a judecătorului Oxana Mironov prin care s-a dispus eliberarea din funcţie a judecătorului Curţii de Apel Nord, dna Mironov Oxana.

Prin încheierea președintelui interimar al Curții de Apel Nord din 03.02.2026, din motivul eliberării din funcție a judecătorului Oxana Mironov s-a dispus redistribuirea cauzei respective prin intermediul PIGD cu respectarea principiului distribuirii aleatorii unui alt complet de judecată din cadrul Colegiului penal al Curții de Apel Nord sau judecătorilor suplineați.

Astfel, conform fișei de repartizare repetată a dosarelor din 06.02.2026 cauza respectivă a fost redistribuită în mod aleatoriul judecătorului-raportor Aurelia Andronache, în componența completului Ion Talpa (președinte) și Ecaterina Arseni (judecător).

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În termenul stabilit, în adresa instanței de recurs a parvenit referința acuzatorului de stat, procurorului Liliana Pasat, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificării, invocându-se faptul că Balțat Eduard anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiunii grave, executând pedeapsa închisorii, având antecedente penale nestinse, nu a mers pe calea corijării, ci a comis o nouă infracțiune.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursului avocatului Rodica Cojocar în interesele inculpatului Balțat Eduard declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 15 mai 2025, ca fiind nefondat, păstrând fără modificări sentința contestată, din motivele ce succed:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. **(11)** Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În această ordine de idei, Colegiul reține că prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364^1 Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin. (3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364^1 alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Balțat Eduard a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Balțat Eduard în baza dispozițiilor art. 179 alin. (1) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384, art. 389, art. 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

Potrivit textului recursului înaintat, rezultă că avocatul Rodica Cojocar în interesele inculpatului Balțat Eduard este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința contestată în latura pedepsei penale, considerând că în privința acestuia urmează a-i fi stabilită o pedeapsă non privativă de libertate.

Nici partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în latura individualizării pedepsei.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Balțat Eduard conform art. 179 alin. (1) Cod penal - *violarea de domiciliu, adică pătrunderea şi rămânerea ilegală în domiciliul sau în reşedința unei persoane fară consimțământul acesteia şi refuzul de a le părăsi la cererea ei.*

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat, Colegiul penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Balțat Eduard constată că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării

vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. **(2)** În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Subsecvent, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pedeapsa penală este echitabilă doar atunci când îndeplinește un dublu scop: pe de o parte, să sancționeze fapta comisă, iar pe de altă parte, să contribuie la reintegrarea socială a condamnatului și la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alți membri ai societății. Astfel, o pedeapsă disproporționată sau excesivă riscă să provoace efecte contrare, generând sentimente de nedreptate, resentimente și o pierdere a încrederii în sistemul juridic, ceea ce poate submina scopurile fundamentale ale justiției penale.

În acest context, legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili măsura acesteia strict în limitele prevăzute de lege, respectând atât dispozițiile părții generale, cât și ale părții speciale a Codului penal. Mai mult decât atât, individualizarea pedepsei reprezintă un principiu de bază, care presupune adaptarea sancțiunii la circumstanțele concrete ale fiecărui caz, astfel încât măsura aplicată să fie necesară și proporțională cu scopurile legii penale și să răspundă particularităților persoanei condamnate.

Aplicând aceste principii în speța inculpatului, instanța trebuie să asigure că pedeapsa stabilită nu doar reflectă gravitatea faptei – ținând cont de natura și mijloacele comiterii infracțiunii, scopul urmărit, condițiile în care a fost săvârșită și consecințele produse – ci și particularitățile personale ale inculpatului, precum starea psihică, situația socială și familială, istoricul penal și comportamentul anterior și posterior infracțiunii.

În acest mod, cuantumul și regimul pedepsei trebuie să fie astfel calibrate încât să asigure respectarea principiului echității sociale, să faciliteze corectarea și reabilitarea inculpatei și să descurajeze recidiva, în conformitate cu standardele europene privind drepturile omului. Executarea pedepsei, prin aplicarea unui regim

adecvat, trebuie să contribuie la conștientizarea necesității respectării legii penale și la prevenirea săvârșirii unor fapte similare în viitor.

Prin urmare, instanța de judecată are datoria să individualizeze pedeapsa într-un mod echilibrat și rațional, astfel încât să se realizeze în mod efectiv obiectivele justiției penale, menținând totodată respectul pentru demnitatea persoanei și garantând un tratament uman și proporțional în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În acest context, Colegiul penal menționează că la individualizarea pedepsei s-a ținut cont de faptul că Balțat Eduard anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Bălți din 07.10.2014 în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, fiind eliberat din detenție la 27.11.2020, după executarea pedepsei, și până la expirarea termenului prevăzut la art. 111 alin. (1) lit. i) Cod penal a comis din nou cu intenție o infracțiune din categoria celor ușoare, astfel, potrivit art. 110 Cod penal se constată că ultimul a comis infracțiunea având antecedente penale nestinse, inclusiv potrivit art. 34 alin. (1) Cod penal se atestă prezența stării de recidivă simple.

Totodată, din conținutul cazierului contravențional anexat la materialele dosarului se atestă că Balțat Eduard după eliberarea din locurile de detenție a comis 4 contravenției, dintre care huliganismul nu prea grav (2), distrugerea și deteriorarea bunurilor străine (1) și nerespectarea măsurilor de profilaxie, prevenire și/sau combaterea bolilor epidemice.

Astfel, Colegiul penal atestă că prezența antecedentelor penale nestinse și comiterea contravențiilor ce atentează la ordinea și securitatea publică, caracterizează negativ personalitatea inculpatului și care conturează o personalitate antisocială, profund deviantă, care sfidează în mod repetat normele de conviețuire socială și valorile fundamentale ocrotite de lege, și care indică asupra pericolului social ridicat pe care-l reprezintă acesta, justificând aplicarea unei măsuri restrictive ferme.

Respectiv, în asemenea situații, pentru a fi atins scopul legii penale urmează a se interveni mai prompt, prin aplicarea unor sancțiuni mai severe, pentru ca inculpata, precum și alte persoane, să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

Mai mult ca atât, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului.

Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal concluzionează că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei şi personalitatea inculpatului, prima instanță just a conchis că corijarea şi reeducarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei. Or, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului, ce vine să prevină antrenarea viitoare a săvârșirii unor astfel de infracțiuni, raportate la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută a unor pedepse non-privative de libertate, altfel spus, ar fi oarecum şi *in extremis* chiar o agravantă.

Subsecvent se relevă că, potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În această ordine de idei, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 179 alin. (1) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de pînă la 650 unităţi convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 200 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani, *iar prin aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 3 luni până la 1 an și 6 luni.*

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată – art. 179 alin. (1) Cod penal, în coroborare cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal.

La fel, instanța de recurs apreciază că pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea

inculpatului, cât şi pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal.

În aserțiunea dată, Colegiul penal va respinge solicitarea recurentului privind aplicarea unei pedepsei mai blândă, care la caz ar fi instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, deoarece această categorie de pedeapsă ar avea un caracter iluzoriu și nu va duce la realizarea scopului de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Or, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Cu alte cuvinte, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitativ prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – *condiții obiective*, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – *condiții subiective*, cele din urmă în speța dedusă judecății nefiind realizat, or, după cum s-a iterat supra, Balțat Eduard anterior condamnat pentru o infracțiune deosebit de gravă, executînd real pedeapsa închisorii, nu și-a făcut concluziile necesare și a continuat să comită noi având antecedente penale nestinse, circumstanțe care permite instanței de recurs de a concluziona că personalitatea inculpatului nu emană încredere în spiritul respectării relațiilor sociale ocrotite de legea penală, în caz de aflare la libertate.

Alegațiile recurenților invocate în sensul aplicării față de Balțat Eduard a dispozițiilor art. 90 Cod penal sunt irelevante, or, aceste circumstanțe atenuante au orientat instanța în vederea aplicării pedepsei inculpatului mai aproape de limitele minime.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea recursului avocatului Rodica Cojocar în interesele inculpatului Balțat Eduard declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 15 mai 2025 ca fiind nefondat, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Recursul avocatului Rodica Cojocar în interesele inculpatului Balțat Eduard declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 15 mai 2025, prin care Balțat Eduard a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**